

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Hartel: En og anden vilde maaske finde, at man burde arbejde hen til udelukkende at have Statsseminarier, men det maa i denne Forbindelse ikke lades uomtalt, at Privatseminarierne, bortset fra den Værdi paa aandelige Omraader, der ligger i, at særprægede Personligheder kan øve en Indsats, ogsaa har den Fordel, saa vidt jeg har kunnet faa det undersøgt, at Elevuddannelsen er billigere end paa Statsseminarierne. Da det foreliggende Lovforslag ganske afgjort er et Forsøg fra den højtærede Undervisningsministers Side paa at bane Vej for Privatseminariernes fortsatte Bestaan og Arbejde, derved at disse Seminariers Læreres Stilling betrygges, takker jeg Ministeren for Lovforslaget. Jeg synes, Ministeren har haft en heldig Haand med dette Lovforslag. For Lærerne ved de private Seminarier og Øvelsesskoler har der hidtil ingen egentlig Pensionsordning været, men Staten har ganske simpelt ved Bevilling paa Finansloven ydet saavel Forstandere som Lærere en Pension, ganske vist ikke en fuld Pension, men $\frac{2}{3}$ af den Pension, de vilde have haft Ret til, om de havde været Statstjenestemænd, og Adgangen til denne Pension indtræder efter 15 Aars Lærergerning. Saa vidt jeg kan forstaa, har den hidtidige Ordning kostet Staten 60 000 Kr., men den nye Ordning vil formindske denne Udgift, og de 60 000 Kr.s Udgift vil efterhaanden blive aftrappet. Jeg mener derfor, at det foreliggende Lovforslag fortjener Tilslutning fra alle Sider, og jeg tilsiger vort Partis Tilslutning ved den Afstemning, som kommer, idet jeg takker for Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—3
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 27 af 19. Februar 1932.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3562; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1603).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Vilhelm Rasmussen): Paa Flertallets Vegne har jeg den Ære at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uden Ændringer, idet jeg med Hensyn til Motiveringen henviser til Flertallets Udtalelser i Betænkningen.

I Anledning af Venstres Udtalelse i Betænkningen vil jeg gerne have Lov til at sige, at det forekommer mig, at den kunde tyde paa, at det ærede Parti ikke har faaet læst Lovforslaget med tilstrækkelig Grundighed, for i Betænkningen gaar Partiet ud fra, at Lovforslaget gaar ud paa, at der absolut skal ske en Forlængelse af Tidsfristen til 10 Aar, men det er jo ikke rigtigt, 10 Aar er en Maksimalgrænse, og da Partiet Venstre motiverer sit Standpunkt netop med, at 10 Aar synes at være en for lang Frist, vil jeg gerne spørge den højtærede Statsminister, om Ministeren kunde tænke sig, naar Lovforslaget er vedtaget, at tage en Forhandling med Mr. Ravlin om, hvorvidt han til at begynde med ikke kunde nøjes med en Forlængelse paa et kortere Aaremaal, idet han jo, naar Lovforslaget er vedtaget, har Sikkerhed for, for saa vidt den kortere Forlængelse af Kontrakttiden ikke maatte vise sig tilstrækkelig, at kunne faa alle de 10 Aar, som Loven giver Mulighed for.

Jeg blev en Smule forbavset over denne lille Ejendommelighed ved Venstres Udtalelser i Betænkningen, men jeg maa sige, at det konservative Mindretals Udtalelser i Betænkningen i endnu højere Grad har vakt min Forbavelse. Jeg kan ikke se rettere . . . . .